

02011751506990008

15471

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1175

15 Ιουνίου 1999

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του συγκροτήματος της παλαιάς εξοχικής κατοικίας ιδιοκτ. ΕΘΙΑΓΕ, στο Ινστιτούτο Αμπέλου στο Ηράκλειο Κρήτης και ορισμός ζώνης προστασίας. 1
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Παν. και Αλ. Ανδρούτσου στην Κυψέλη Αιγίνης, με ακτίνα προστασίας στα όρια ιδιοκτησίας. 2
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Μαλούχου, στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου. 3
- Χαρακτηρισμός (4) κτιρίων στην Κυψέλη, επί των οδών: 1) Επτανήσου 54^α, ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου και έργου τέχνης, με τον αύλειο χώρο, 2) Τενέδου 31, 3) Τενέδου 21, 4) Τενέδου και Επτανήσου 59 ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων. 4
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων δύο κτισμάτων στον Πλατύ Γιαλό Σίφνου, με ζώνη προστασίας 30 μ. περιμετρικά. 5
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου της οικίας ιδιοκτ. Παν. και Διον. Τσαφταρίδη, με τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια της ιδιοκτησίας, στον Αγ. Κήρυκο Ζακύνθου. 6
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της γέφυρας «Ξερίλα» στην Κοινότητα Λεονταρίου Ν. Αρκαδίας. 7
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Κώστα Λιοπούρου στα Λάμυρα Άνδρου. 8
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτησίας Ιεράς Μ. Πατρών, στην οδό Πατρών - Πύργου 53, στην Κ. Αχαΐα Ν. Αχαΐας. 9
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. οικογένειας Μεσσαλά, στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου. 10
- Χαρακτηρισμός Ι.Μ. Δαδίου Αμφίκλειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου. 11
- Χαρακτηρισμός Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου του Κυνηγού στη θέση «Περδικόβρυση» Αμφίκλειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου. 12
- Ανακοίνωση του Ι.Ν. Νικολάου Λαρύμνης ως αρχαίου μνημείου. 13

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/334/23801

(1)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του συγκροτήματος της παλαιάς εξοχικής κατοικίας ιδιοκτ. ΕΘΙΑΓΕ, στο Ινστιτούτο Αμπέλου στο Ηράκλειο Κρήτης και ορισμός ζώνης προστασίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το συγκρότημα της παλαιάς εξοχικής κατοικίας ιδιοκτησίας ΕΘΙΑΓΕ, στο Ινστιτούτο Α-

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/633/23804 (2)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Παν. και Αλ. Ανδρούτσου στην Κυψέλη Αιγίνης, με ακτίνα προστασίας στα όρια ιδιοκτησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 4/28.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Παν. και Αλ. Ανδρούτσου στην Κυψέλη Αιγίνης, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων και των βοηθητικών κτισμάτων, στάβλων και αποθηκών του κήπου, διότι αντιπροσωπεύει μία κατηγορίας σημαντικών κτισμάτων των αρχών του αιώνα και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/5295/23850 (3)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Μαλούχου, στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 23/26.11.98, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Μαλούχου στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου, γιατί αποτελεί αξιόλογο δείγμα αρχοντικού της υπαίθρου με πλούσια μορφολογικά και διακοσμητικά στοιχεία στις όψεις, χαρακτηριστικά των μέσων του 19ου αιώνα και είναι αναπόσπαστο τμήμα του ιστορικού οικιστικού ιστού της Ζακύνθου, σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/201/23803 (4)
Χαρακτηρισμός (4) κτιρίων στην Κυψέλη, επί των οδών: 1) Επτανήσου 54^α, ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου και έργου τέχνης, με τον αύλειο χώρο, 2) Τενέδου 31, 3) Τενέδου 21, 4) Τενέδου και Επτανήσου 59 ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων της Δ/σης Λαϊκού Πολιτισμού και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 1/7.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο και ως έργο τέχνης που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο επί της οδού Επτανήσου 54^α, με τον αύλειο χώρο, ιδιοκτησίας Εδμόνδου Φύρστ, διότι αποτελεί μοναδικό δείγμα αστικής μονοκατοικίας, με αριστοτεχνική επεξεργασία των μορφολογικών στοιχείων της όψης.

Αποτελεί επίσης πολύ ενδιαφέρον δείγμα εκλεκτικιστικής αρχιτεκτονικής, με αναφορές στον αυστριακό ρυθμό SECESSION, που συνδυάζει την ογκοπλαστική μορφή πλήρων και κενών, με την πυκνότητα της περίτεχνης διάρθρωσης της όψης, όπως η βαθιά «λότηζα» με το υπερκείμενο αφιδωτό αέτωμα, το προεξέχον γείσο, τη διακοσμητική ζώνη με φυτικά μοτίβα. Το παραπάνω κτίριο σηματοδοτεί την αρχιτεκτονική εξέλιξη της Αθήνας στη δεκαετία 1920 - 30 και για το λόγο αυτό είναι σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής της Κυψέλης.

2. Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το κτίριο επί της οδού Τενέδου 21, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα αστικής κατοικίας με αριστοτεχνική επεξεργασία στις όψεις που φέρουν εκλεκτικιστικά μορφολογικά στοιχεία, όπως το ψευδοϊσόδομο του υπογείου, ο τραβηχτός σοβάς πλήρων και κενών στις ποδιές, τα επίκρανα, οι περίτεχνοι εξώστες, οι τραβηχτές ψευδοπαραστάδες.

Το παραπάνω κτίριο σηματοδοτεί την αρχιτεκτονική εξέλιξη της Αθήνας των αρχών του 19ου αιώνα, και για το λόγο αυτό είναι σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής της Κυψέλης.

3. Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το κτίριο επί της οδού Τενέδου 31, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα αστικής κατοικίας, με περίτεχνη επεξεργασία στις όψεις που φέρουν εκλεκτικιστικά μορφολογικά στοιχεία και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής. Επί πλέον το παραπάνω κτίριο είναι σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής της Κυψέλης.

4. Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, το κτίριο επί των οδών Τενέδου 26 και Επτανήσου 59, ιδιοκτησίας Λαμπρινής Τριανταφυλλόπουλου, διότι αποτελεί

χαρακτηριστικό δείγμα μιας ιδιάζουσας αρχιτεκτονικής σύνθεσης με μορφολογικά στοιχεία του ρασιοναλισμού του 1930 και ART DECO και για το λόγο αυτό είναι σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής της Κυψέλης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/637/23802 (5)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων δύο κτισμάτων στον Πλατύ Γιαλό Σίφνου, με ζώνη προστασίας 30 μ. περιμετρικά.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 4/28.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, τα δύο κτίσματα των παλαιών εργαστηρίων κεραμικής στη Σίφνο, με ζώνη προστασίας 30 μ. περιμετρικά διότι αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα πρώιμου βιοτεχνικού συγκροτήματος, σημαντικό για τη μελέτη της κυκλαδίτικης παραδοσιακής αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/202/23834

(6)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου της οικίας ιδιοκτ. Παν. και Διον. Τσαφταρίδη, με τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια της ιδιοκτησίας, στον Αγ. Κήρυκο Ζακύνθου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 7/7.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Παν. και Διον. Τσαφταρίδη, στον Αγ. Κήρυκα Ζακύνθου, με τον περιβάλλοντα χώρο του, στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα επανησιακής αρχιτεκτονικής με νεοκλασσικές αναφορές στα επί μέρους μορφολογικά στοιχεία και για το λόγο αυτό είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/342/23832

(7)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της γέφυρας «Ξερίλα» στην Κοινότητα Λεονταρίου Ν. Αρκαδίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β'/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, την γέφυρα του «Ξερίλα» στην Κοινότητα Λεονταρίου Ν. Αρκαδίας, γιατί αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα λιθόκτιστης τοξωτής γέφυρας. Είναι μνημείο συνδεδεμένο με τις ιστορικές μνήμες των κατοίκων της περιοχής και σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της Αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/5293 π.ε./23851

(8)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. Κώστα Λιοπούρου στα Λάμυρα Άνδρου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ 26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 29/26.11.98, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Κώστα Λιοπύρου, στα Λάμυρα Άνδρου, γιατί αποτελεί ένα από τα ελάχιστα δείγματα αρχιτεκτονικής του χωριού των Λαμύρων και εκφράζει την ιστορική εποχή των μέσων του 19ου αιώνα και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/23852

(9)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτησίας Ιεράς Μ. Πατρών, στην οδό Πατρών - Πύργου 53, στην Κ. Αχαΐα Ν. Αχαΐας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με

αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 3/21.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Ι.Μ. Πατρών, στην οδό Πατρών - Πύργου 53, στην Κ. Αχαΐα Ν. Αχαΐας, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια ιδιοκτησίας, γιατί αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής με νεοκλασσικά μορφολογικά στοιχεία και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/5294/23805

(10)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδιοκτ. οικογένειας Μεσσαλά, στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.1985.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039/92 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.94 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84 «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τ.Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υπουργικής απόφασης με αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 29/26.11.98, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας οικογένειας Μεσσαλά, στην Κοινότητα Λιθακιά Ν. Ζακύνθου, διότι αποτελεί ένα από τα λίγα δείγματα επτανησιακής αρχιτεκτονικής, που διασώθηκε από το σεισμό του 1953, διατηρεί σε άριστη κατάσταση όλα τα μορφολογικά και διακοσμητικά στοιχεία και για το λόγο αυτό είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ32/13197/440 (11)

Χαρακτηρισμός Ι.Μ. Δαδίου Αμφίκλειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τ.Β'/28.11.91) «Για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ».

2) Τις διατάξεις του άρθρου του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Την Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας, όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 3/3.3.99 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε το καθολικό της Ι.Μ. Δαδίου ή Παναγίας Γαυριώτισσας, Αμφίκλειας Ν. Φθιώτιδας, ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με περιβάλλοντα χώρο 100 μ. από τον περίβολο της μονής.

Πρόκειται σύμφωνα με το Πατριαρχικό σιγίλλιο του Γρηγορίου του Ε' του 1798 που φυλάσσεται στη Μονή για σταυροπηγιακή μονή, αφιερωμένη στο Γενέσιο της Θεοτόκου.

Το καθολικό είναι σταυροειδής εγγεγραμμένο με τρούλλο ναός. Στην είσοδο της Μονής υπάρχει εντοιχισμένη επιγραφή που αναφέρει ότι το κτίριο ανεγέρθη το 1755.

Ο ναός διασώζει τοιχογραφίες του 18ου αιώνα καθώς και νεώτερο στρώμα του 19ου αιώνα (1848).

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 29 Απριλίου 1999

Με εντολή Υπουργού

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ32/14588/500 (12)
Χαρακτηρισμός Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου του Κυνηγού στη θέση «Περδικόβρυση» Αμφίκλειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τ.Β'/28.11.91 και ΦΕΚ 17/Β/16.1.92) «Για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ».

2) Τις διατάξεις του άρθρου 52 του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Την Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας, όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 3/3.3.99 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Κυνηγού στη θέση «Περδικόβρυση» Αμφίκλειας Φθιώτιδας ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με περιβάλλοντα χώρο 100 μ. γύρω του.

Πρόκειται για μονόχωρο ναΐδριο, μετόχιο της Ι. Μονής Δαδίου. Ο ναός είναι κατασκευασμένος από αργολιθοδομή, σχεδόν τετράγωνος σε κάτοψη, καλυμμένος με χαμηλό θόλο και με μεγάλη αψίδα Ιερού Βήματος.

Ο ναός διατηρεί μεγάλο μέρος των τοιχογραφιών του που αποτελούν σημαντικό εικονογραφικό σύνολο των μέσων του 18ου αιώνα στην περιοχή.

Στον ποδέα του τέμπλου υπάρχει κεφαλαιογράμματη επιγραφή που αναφέρει το έτος ανεγέρσεως και ιστορήσεως του ναού.

«Ανεγέρθη εκ βάθρων και ιστορήθη ο πάνσεπτος και θείος τούτος ναός του Τιμίου Προδρόμου - ΑΨΝς Ιουνίου ΚΑ' (1756).

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Απριλίου 1999

Με εντολή Υπουργού

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ32/14586/502 (13)

Ανακοίνωση του Ι.Ν. Νικολάου Λαρύμνης ως αρχαίου μνημείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τ.Β'/28.11.91 και ΦΕΚ 17/Β/16.1.92) «Για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στους Γεν. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ».

2) Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Την Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας, όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 3/3.3.99 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Ανακοινώνουμε ότι ο Ιερός ναός Αγίου Νικολάου Λαρύμνης, επαρχίας Λοκρίδος, Νομού Φθιώτιδος είναι αρχαίο μνημείο με περιβάλλοντα χώρο 300 μ. γύρω του.

Πρόκειται πιθανότατα για καθολικό μικρής Μονής, με ι-διόμορφο αρχιτεκτονικό τύπο, Τρίκογχου ναού με τριμερές Ιερό Βήμα και διερυμένη Δ. κεραία, γνώρισμα των μεσοβυζαντινών τρίκογχων μνημείων.

Στον περιβάλλοντα χώρο του μνημείου έχουν αποκαλυφθεί ταφές και ερείπια κινστέρνας.

Αποτελεί σημαντικότερο μνημείο από τα ελάχιστα της

μεσοβυζαντινής περιόδου (120 αιώνα) που σώζονται στη Φθιώτιδα χωρίς μεταγενέστερες επεμβάσεις.

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 29 Απριλίου 1999

Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ